

МІЙ ДОСВІД ПРОХОДЖЕННЯ СЕРТИФІКАЦІЇ

Поліщук Любов Андріївна, вчителька початкових класів

Печерської гімназії № 75 міста Києва

***Анотація.** Розкрито процес проходження Сертифікації, основні етапи та вимоги.*

Ключові слова: Сертифікація, зовнішнє оцінювання професійних компетентностей, самооцінювання, експертне оцінювання.

Вступ. Відповідно до Закону України «Про Освіту» було затверджено Положення про Сертифікацію педагогічних працівників, тобто зовнішнього оцінювання професійних компетентностей вчителя початкової школи, що здійснюється шляхом незалежного тестування, самооцінювання та вивчення практичного досвіду роботи.

Особисто я наважилася піти на проходження Сертифікації тому, що завжди прагнула і прагну до змін, новизни в роботі, а також через те, що захотілося для себе знайти відповідь на запитання: «Чи зможе такий формат підвищення кваліфікації замінити чи принаймні стати гідною альтернативою звичайній процедурі проходження атестації? І чи дійсно сертифікація є незалежною та неупередженою?»

Спочатку побоювалась, але разом з тим хотіла перевірити свої сили, зрозуміти чи зможу пройти всі етапи та отримати позитивний результат. Запитувала деяких колег, що вони думають про це. Конкретних відповідей не чула, чіткого розуміння не було ні в кого. Потім пожалкувала, що не спробувала у перший рік запуску цього експерименту.

Тому на другу хвилю пілотування Сертифікації я вже нікого ні про що не запитувала, бо знала – треба йти і брати участь, щоб знову не кусати лікті. Далі була процедура подачі заявки, реєстрації тощо. І очікування кожного з трьох етапів. Приємним удосконаленням процедури Сертифікації стало те, що тепер

вчитель після кожного етапу дізнається свій результат і розуміє чи проходить далі, чого не було раніше.

Перший етап сертифікації – це незалежне тестування, що проходить у формі відомого більшості зовнішнього незалежного оцінювання. Завдання були, відверто кажучи, нелегкі. Адже вони містили в собі не лише запитання з методики початкової школи, а й з різних предметів. Зокрема, з географії, біології, історії, мовознавства тощо. Але тепер розумію, що не могло бути інакше. Адже якщо ми говоримо про НУШ, де вчителю потрібно формувати в учнів ключові компетентності, які необхідні всім людям для підвищення особистого потенціалу і розвитку, розширення своїх можливостей, то і вчитель повинен відповідати даним вимогам і викликам сьогодення.

Другим етапом сертифікації було заповнення анкети самооцінювання. Мета даного етапу – відстеження розуміння кожним вчителем динаміки особистісного зростання та індивідуального розвитку, вміння виявити самостійно свої слабкі та сильні сторони у професійній діяльності, а також осмислення досягнутого та планування і проєктування подальшого професійного вдосконалення. Було запропоновано твердження, що потрібно було осмислити і оцінити, якою мірою кожне з них відповідає моїй власній професійній діяльності та обрати один із варіантів відповіді (цілком погоджуюсь, скоріше погоджуюсь, 50/50, скоріше не погоджуюсь, категорично не погоджуюсь). Така собі професійна рефлексія!

Третій етап сертифікації – це вивчення незалежними експертами практичного досвіду вчителя. Скажу чесно, даного етапу я боялася найбільше, але і чекала його найбільше. Я дійсно хотіла, щоб експерти приїхали в мою школу, побачили мій клас, моїх учнів (такими, які вони є насправді) і, вказуючи на недоліки в моїй роботі чи висловлюючи поради та побажання, могли дати чіткі і зрозумілі алгоритми як і що потрібно вдосконалити, на що потрібно звернути увагу, над чим ще попрацювати... Таким було моє уявлення цього етапу. Адже нам вчителям так часто всі говорять, що потрібно робити і мало хто

може розказати, а ще менше показати як потрібно це все ефективно втілити в життя.

Світова пандемія внесла свої корективи в усі сфери нашого життя. Зокрема, це вплинуло і на формат проведення третього заключного етапу Сертифікації. Нам було повідомлено, що експертне оцінювання буде проходити в онлайн-режимі, а також буде проведене анкетування адміністрації школи. За кілька днів, до зазначеної дати старту третього етапу мені зателефонували і узгодили дату та час (що приємно вразило – зручний для мене) для здійснення цієї процедури. Хвилюватися я почала вже тоді, не кажучи про те, які емоції вирували в мені на початку самого інтерв'ю. Щиро дякую експертам за доброзичливість, розуміння, підтримку та позитивну енергетику, які дали мені змогу заспокоїтись і додали віри в свої сили. Це було приблизно двогодинне спілкування, поділено умовно на дві частини. Спочатку моделювання трьох конкретних педагогічних ситуацій, які потрібно розв'язати, обравши правильну, на мою думку, відповідь. А далі в режимі нон-стоп відповідала на запитання експертів, які стосувалися всіх аспектів моєї вчительської діяльності.

По завершенню всіх трьох етапів я можу зробити висновок про те, що це було дуже складно, але це можливо і це є чинником розвитку власного емоційного інтелекту. Не потрібно боятися Сертифікації, якщо є бажання – потрібно обов'язково брати участь і досягати успіху у своїй сфері діяльності. Це унікальна можливість спробувати свої сили. Сертифікація дійсно незалежна та неупереджена процедура підвищення кваліфікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Закон України «Про освіту». Відомості Верховної ради України. 2019. № 2657-VIII. 2661-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
2. Положення про Сертифікацію педагогічних працівників. 2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1190-2018-%D0%BF#n16>